

ZASTUPNIČKI DOM HRVATSKOGA DRŽAVNOG SABORA

Na osnovi članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU EUROPSKE KONVENCIJE O UZAJAMNOJ SUDSKOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA OD 20. TRAVNJA 1959. GODINE I DODATNOG PROTOKOLA EUROPSKE KONVENCIJE O UZAJAMNOJ SUDSKOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA OD 17. OŽUJKA 1978. GODINE

Proglašavam Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. godine i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine, koji je donio Zastupnički dom Hrvatskoga državnog sabora na sjednici 5. ožujka 1999.

Broj: 081-99-525/1
Zagreb, 11. ožujka 1999

Predsjednik
Republike Hrvatske
dr. Franjo Tuđman, v. r.

ZAKON

O POTVRĐIVANJU EUROPSKE KONVENCIJE O UZAJAMNOJ SUDSKOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA OD 20. TRAVNJA 1959. GODINE I DODATNOG PROTOKOLA EUROPSKOJ KONVENCIJI O UZAJAMNOJ SUDSKOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA OD 17. OŽUJKA 1978. GODINE

Članak 1.

Potvrđuje se Europska konvencija o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima sastavljena u Strasbourgu, 20. travnja 1959. godine i Dodatni protokol Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine, u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije i Dodatnog protokola u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

EUROPSKA KONVENCIJA O UZAJAMNOJ SUDSKOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA

PREAMBULA

Vlade potpisnice, članice Vijeća Europe,

s obzirom na to da je cilj Vijeća Europe ostvariti veće jedinstvo između svojih članica;

uvjerenе da će usvajanje zajedničkih pravila u području uzajamne sudske pomoći u kaznenim stvarima doprinijeti postizanju tog cilja;

smatrajući da je takva uzajamna sudska pomoć povezana s pitanjima izručenja, što je već predmetom Konvencije potpisane 13. prosinca 1957,

sporazumjele su se kako slijedi:

Poglavlje I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

1. Ugovorne se stranke obvezuju da će, u skladu s odredbama ove Konvencije, u najvećoj mjeri jedna drugoj pružati uzajamnu sudsku pomoć glede kaznenih djela kažnjavanje kojih je, u trenutku upućivanja zamolbe za pomoći, u nadležnosti sudskih tijela stranke koje upućuje zamolbu.

2. Ova Konvencija ne primjenjuje se na uhićenja, izvršenje presuda, niti na djela kažnjiva po vojnim zakonima koja nisu kaznena djela općeg kaznenog prava.

Članak 2.

Pomoć se može odbiti:

a) ako se zamolba odnosi na djelo koje zamoljena stranka smatra političkim djelom, djelom povezanim s političkim djelom ili fiskalnim kažnjivim djelom.

b) ako zamoljena stranka smatra da bi ispunjavanje zamolbe dovelo do narušavanja suvereniteta, sigurnosti, javnog poretka ili drugih bitnih interesa te zemlje.

Poglavlje II.

SUDSKE ZAMOLNICE

Članak 3.

1. Zamoljena će stranka udovoljiti na način predviđen njezinim pravom, svakoj sudskoj zamolnici koja se odnosi na neku kaznenu stvar, a koju joj je sudsko tijelo stranke koja upućuje zamolbu uputilo sa svrhom pribavljanja dokaza ili prosljeđivanja predmeta koji će biti predočeni kao dokazi, spisa ili isprava.

2. Ako stranka koja upućuje zamolbu želi da svjedoci ili vještaci iskaz daju pod zakletvom, to će izričito zahtijevati, a zamoljena će stranka postupiti u skladu sa zahtjevom ako to ne zabranjuje pravo te zemlje.

3. Zamoljena stranka može proslijediti ovjerene prijepise ili preslike zatraženih spisa ili isprava, osim ako stranka koja upućuje zamolbu izričito ne zahtijeva prosljeđivanje izvornika, u kojem će slučaju zamoljena stranka poduzeti sve što je u njezinoj moći da bi ispunila zamolbu.

Članak 4.

Na izričit zahtjev stranke koja upućuje zamolbu zamoljena stranka obavijestit će je o datumu i mjestu ispunjenja sudske zamolnice. Službene osobe i druge zainteresirane osobe mogu biti prisutne ako zamoljena stranka na to pristane.

Članak 5.

1. Svaka ugovorna stranka može, u trenutku potpisivanja ove Konvencije ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji ili pristupu, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe pridržati si pravo da ispunjavanje sudskih zamolnica glede potraživanja ili oduzimanja imovine vezuje uz jedan ili više sljedećih uvjeta:

a) da je djelo koje je izazvalo upućivanje sudske zamolnice kažnjivo i prema pravu države koja upućuje zahtjev i prema pravu zamoljene države;

b) da je djelo koje je izazvalo upućivanje sudske zamolnice takvo da se za njega dopušta izručenje u zamoljenoj državi;

c) da je ispunjenje sudske zamolnice u skladu s pravom zamoljene stranke.

2. Kad ugovorna stranka dade izjavu u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, svaka druga stranka može primjenjivati načelo reciprociteta.

Članak 6.

1. Zamoljena država može odgoditi predaju zatražene imovine, spisa ili isprava, ako su joj oni potrebni za kazneni postupak koji je u tijeku.

2. Svu imovinu, kao i izvornike spisa ili isprava, koji su predani radi ispunjenja sudske zamolnice, stranka koja je uputila zamolbu vratit će zamoljenoj stranci što je prije moguće, osim ako zamoljena stranka odustane od zahtijevanja njihova povrata.

Poglavlje III.

DOSTAVA SUDSKIH POSTUPOVNIH AKATA I ODLUKA - PRISTUPANJE SUDU SVJEDOKA, VJEŠTAKA I OKRIVLJENIKA

Članak 7.

1. Zamoljena stranka dostavit će sudske postupovne akte i odluke koje joj je u tu svrhu prosljedila stranka koja je zamolbu uputila.

Dostava može biti izvršena običnim prosljeđivanjem akta ili odluke naslovljenoj osobi. Na izričit zahtjev stranke koja je zamolbu uputila, dostavu će zamoljena stranka izvršiti na način koji za akte te vrste propisuje njezino pravo ili na poseban način koji je u skladu s tim pravom.

2. Dokaz o izvršenoj dostavi daje se u obliku potvrde o primitku na koju je osoba kojoj je dostava izvršena stavila datum i potpis ili kao izjava zamoljene stranke da je dostava izvršena, s naznakom datuma i oblika u kojem je izvršena. Jedna ili druga od tih isprava bit će odmah poslani stranci koja je uputila zamolbu. Zamoljena će stranka, ako to zahtijeva stranka koja je uputila zamolbu, potvrditi da li je dostava bila izvršena u skladu s pravom zamoljene stranke. Ako se dostava ne može izvršiti zamoljena će stranka odmah priopćiti razloge nedostavljanja stranci koja je uputila zamolbu.

3. Svaka ugovorna stranka može, u trenutku potpisivanja ove Konvencije ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe zahtijevati da sudski pozivi koji se imaju dostaviti okrivljeniku na njezinom području budu prosljeđeni njezinim tijelima u određenom vremenu prije datuma naznačenog u sudskom pozivu. Takav će rok biti preciziran u spomenutoj izjavi i ne može biti duži od 50 dana.

To će vrijeme biti uzeto u obzir prilikom određivanja datuma dolaska i prosljeđivanja poziva.

Članak 8.

Svjedok ili vještak koji se nije odazvao sudskom pozivu dostava kojeg je bila zahtijevana, neće, čak niti ako poziv sadrži prijetnju kaznom, biti podvrgnut kažnjavanju ili pritvaranju, osim ako naknadno svojevóljno uđe na područje stranke koja je uputila zamolbu i tamo mu ponovno bude propisno upućen sudski poziv.

Članak 9.

Naknade, uključujući dnevnicu, koje stranka koja je uputila zamolbu isplaćuje svjedoku ili vještaku, kao i putni troškovi koje im nadoknađuje, obračunavaju se kao u mjestu njegova boravišta i prema cijenama koja su u najmanju ruku jednake onima koje su predviđene tarifama i pravilima koji su na snazi u zemlji u kojoj se saslušanje treba održati.

Članak 10.

1. Ako stranka koja upućuje zamolbu smatra da postoji osobita potreba za osobnom nazočnošću svjedoka ili vještaka pred njezinim sudskim tijelima, to će naznačiti u svojoj zamolbi za dostavu sudskog poziva, a zamoljena stranka pozvat će svjedoka ili vještaka da se pojavi pred sudom.

Zamoljena stranka obavijestit će stranku koja je uputila zamolbu o odgovoru svjedoka ili vještaka.

2. U slučaju predviđenom stavkom 1. ovoga članka u zamolbi ili sudskom pozivu bit će naznačen približan iznos naknade koja se može isplatiti i putnih troškova koji se nadoknađuju.

3. Ako je to posebno zatraženo u zamolbi, zamoljena stranka može isplatiti predujam svjedoku ili vještaku. Visina predujma bit će naznačena na sudskom pozivu, a nadoknadit će ga stranka koja je uputila zamolbu.

Članak 11.

1. Osoba kojoj je oduzeta sloboda, a od koje se zahtijeva da se osobno pojavi pred sudom kao svjedok ili zbog suočavanja, bit će privremeno transferirana na područje na kojem bi se trebalo održati saslušanje, pod uvjetom da bude vraćena unutar razdoblja koje odredi zamoljena stranka i uz pridržavanje odredaba članka 12, u mjeri u kojoj su one primjenjive.

Transfer se može odbiti:

a) ako osoba kojoj je oduzeta sloboda na to ne pristane,

b) ako je njezina prisutnost neophodna u kaznenom postupku koji se vodi na području zamoljene stranke,

c) ako bi transfer doveo do produženja detencije, ili

d) ako postoje drugi odlučujući razlozi koji se protive njezinom transferu na područje stranke koja je uputila zamolbu.

2. U slučaju koji neposredno potpada pod prethodni stavak te podložno odredbama članka 12, dozvolit će se tranzit osobe kojoj je oduzeta sloboda preko područja treće

države koja je stranka ove Konvencije, na temelju prijave popraćene svim potrebnim dokumentima, koju ministarstvo pravosuđa stranke koja upućuje zamolbu naslovljava na ministarstvo pravosuđa stranke preko čijeg se područja traži tranzit.

Ugovorna stranka može odbiti odobriti tranzit vlastitih državljana.

3. Osoba koja se transferira ostaje lišena slobode i na području stranke koja je uputila zamolbu i, već prema slučaju, na području stranke kroz koju se traži transfer, osim ako stranka od koje se traži transfer ne zahtijeva njezino puštanje na slobodu.

Članak 12.

1. Nijedan svjedok ili vještak, bez obzira kojeg su državljanstva, koji na temelju sudskog poziva pristupaju sudskim tijelima stranke koja upućuje zahtjev, neće biti progonjeni ili pritvarani ili podvrgnuti bilo kakvim drugim ograničenjima osobne slobode na području te stranke u vezi s djelima ili osudama koje su prethodile njegovom odlasku s područja zamoljene stranke.

2. Nijedna osoba, bez obzira kojeg je državljanstva, koja je pred sudska tijela stranke koja je uputila zahtjev pozvana radi iskazivanja o djelima koja su predmet postupka koji se protiv nje vodi, neće biti progonjena ili pritvarana ili podvrgnuta bilo kakvim drugim ograničenjima osobne slobode za djela ili osude koja prethode njezinom odlasku s područja zamoljene stranke, a koja nisu istaknuta u sudskom pozivu.

3. Imunitet predviđen ovim člankom prstaje nakon što svjedok, vještak ili osumnjičenik, imajući na raspolaganju za odlazak razdoblje od petnaest uzastopnih dana od datuma kad njezina prisutnost više nije potrebna pred sudskim tijelom, svejedno ostane na tom području ili se, nakon što je bila otišla, vrati.

Poglavlje IV.

SUDSKI SPISI

Članak 13.

1. Zamoljena će stranka dostaviti izvatke iz spisa ili informacije koje se odnose na sudske spise, a koje od nje mole sudska tijela neke od ugovornih stranaka stoga što su joj potrebni u nekoj kaznenoj stvari, u onoj mjeri u kojoj su oni dostupni njezinim sudskim tijelima u istom takvom slučaju.

2. U slučajevima različitim od onog predviđenog stavkom 1. ovoga članka zamolbi će biti udovoljeno u skladu s uvjetima koje propisuju zakonodavstvo, pravila i praksa zamoljene stranke.

Poglavlje V.

POSTUPAK

Članak 14.

1. U zamolbi za uzajamnu pomoć naznačit će se sljedeće:
 - a) tijelo koje upućuje zamolbu,
 - b) objekt i razloge zamolbe,
 - c) ukoliko je moguće, identitet i državljanstvo osobe u pitanju, i
 - d) kad je to neophodno, ime i adresu osobe kojoj treba izvršiti dostavu.
2. U sudskim zamolnicama navedenim u člancima 3, 4. i 5. bit će navedena i vrsta kaznenog djela i sažetak činjeničnog stanja.

Članak 15.

1. Sudske zamolnice spomenute u člancima 3, 4. i 5, kao i prijave spomenute u članku 11, šalje ministarstvo pravosuđa stranke koja upućuje zahtjev ministarstvu pravosuđa zamoljene stranke, a vraća ih se istim putem.
2. U hitnim slučajevima sudske zamolnice mogu izravno sudska tijela stranke koja upućuje zahtjev poslati sudskim tijelima zamoljene države. One će zajedno s relevantnim dokumentima biti vraćene putem koji predviđa stavak 1. ovoga članka.
3. Zamolbe predviđene u stavku 1. članka 13. mogu nadležna sudska tijela izravno poslati odgovarajućim tijelima zamoljene stranke, a odgovore mogu uputiti neposredno ta tijela. Zamolbe predviđene stavkom 2. članka 13. šalje ministarstvo pravosuđa stranke koja upućuje zamolbu ministarstvu pravosuđa zamoljene stranke.
4. Zamolbe za uzajamnom sudskom pomoći različite od onih predviđenih u stavcima 1. i 3. ovoga članka, a osobito zamolbe za istragom koja prethodi kaznenom progonu, mogu biti predmetom neposredne dostave između sudskih tijela.
5. U slučajevima kad Konvencija dozvoljava neposredno prosljeđivanje, ono se može izvršiti putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).
6. Ugovorna stranka može, u trenutku potpisivanja ove Konvencije ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji ili pristupu, izjavom naslovljenom na glavnog tajnika Vijeća Europe naznačiti da će neke ili sve zamolbe za pomoć slati putem različitim od ovih koji su predviđeni ovim člankom, ili zahtijevati da u slučaju predviđenom stavkom 2. ovoga članka, kopija sudske zamolnice bude istovremeno upućen i njezinom ministarstvu pravosuđa.

7. Ovaj članak ne dira u odredbe dvostranih sporazuma ili utanačenja koje su na snazi između ugovornih stranaka, a koje predviđaju neposredno upućivanje zamolbi za pomoći između odgovarajućih tijela stranaka.

Članak 16.

1. Podložno odredbama stavka 2. ovoga članka, prijevodi zamolbi i priloženih isprava neće se zahtijevati.

2. Svaka ugovorna stranka može si, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji ili pristupu, izjavom naslovljenom na glavnog tajnika Vijeća Europe pridržati pravo da odredi da zamolbe i priložene isprave koje joj se upućuju budu popraćene prijevodom na njezin jezik ili na bilo koji od službenih jezika Vijeća Europe ili na jedan od tih jezika kojeg ona odredi. Druge ugovorne stranke mogu primjenjivati pravilo reciprocnosti.

3. Ovaj članak ne dira u odredbe glede prijevoda zamolbi ili priloženih isprava, a koje su sadržane u sporazumima ili utanačenjima koji su na snazi ili koji će nastati između dvije ili više ugovornih stranaka.

Članak 17.

Za dokaze ili isprave prosljeđene u smislu ove Konvencije neće se zahtijevati bilo kakav oblik legalizacije.

Članak 18.

Kad tijelo koje zaprimi zamolbu za uzajmnom pomoći nije nadležno da u skladu s njom postupa, ono će po službenoj dužnosti uputiti zamolbu nadležnom tijelu u svojoj zemlji i o tome neposredno obavijestiti stranku koja je uputila zamolbu, ako je zamolba tim putem bila upućena.

Članak 19.

Svako će odbijanje uzajamne sudske pomoći biti obrazloženo.

Članak 20.

Podložno odredbama članka 10, stavka 3, izvršavanje zamolbi za uzajamnom pomoći neće biti povodom za naknadu troškova, uz izuzetak onih koji su prouzročeni istupanjem vještaka na području zamoljene stranke ili transferom osobe lišene slobode koji je proveden prema članku 11.

Poglavlje VI.

PRUŽANJE INFORMACIJE U VEZI S POSTUPKOM

Članak 21.

1. Informacije koje jedna ugovorna stranka pruža u vezi s postupkom pred sudovima druge stranke prosljeđivat će se između ministarstava pravosuđa osim ako ugovorna stranka ne pribjegne mogućnosti koju predviđa stavak 6. članka 15.
2. Zamoljena stranka obavijestit će stranku koja je uputila zamolbu o svakoj radnji poduzetoj po takvim informacijama i dostavit će prijepis odluke koja je donesena.
3. Odredbe članka 16. primjenjivat će se na informacije pružene prema stavku 1. ovoga članka.

Poglavlje VII.

RAZMJENA INFORMACIJA O KAŽNJAVANJU

Članak 22.

Svaka ugovorna stranka obavijestit će svaku drugu stranku o svim kaznenim presudama i naknadnim mjerama koje se odnose na državljane te stranke i koje su uvedene u sudsku evidenciju. Ministarstva pravosuđa takve će informacije prosljeđivati jedna drugima najmanje jedanput godišnje. Kad se osoba u pitanju smatra državljaninom dvije ili više drugih ugovornih stranaka, informacije će se dostaviti svakoj od tih stranaka, osim u slučaju kad je ta osoba državljanin one stranke na čijem je području bila osuđena.

Poglavlje VIII.

ZAKLJUČNE ODREDBE

Članak 23.

1. Svaka ugovorna stranka može u trenutku potpisivanja ove Konvencije ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji ili pristupu, staviti rezervu na bilo koju odredbu ili odredbe Konvencije.
2. Svaka ugovorna stranka koja je stavila rezervu povući će je čim to okolnosti budu dozvoljavale. Takvo povlačenje bit će izvršeno upućivanjem notifikacije glavnom tajniku Vijeća Europe.
3. Ugovorna stranka koja je stavila rezervu na neku odredbu Konvencije ne može zahtijevati od druge stranke primjenu te odredbe, osim u onoj mjeri u kojoj ju je ona sama prihvatila.

Članak 24.

Svaka ugovorna stranka može, u trenutku potpisivanja Konvencije ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji ili pristupu, izjavom naslovljenom na glavnog tajnika Vijeća Europe odrediti koja će se tijela smatrati sudskim tijelima u smislu ove Konvencije.

Članak 25.

1. Ova Konvencija primjenjivat će se na matična područja ugovornih stranaka.
2. U pogledu Francuske, ona će se također primjenjivati na Alžir i na prekomorske departmane, a u pogledu Italije, primjenjivat će se također na područje Somalije pod talijanskom upravom.
3. Savezna Republika Njemačka može proširiti primjenu ove Konvencije na Land Berlin obaviješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.
4. U pogledu Kraljevine Nizozemske, Konvencija će se primjenjivati na njezino europsko područje. Nizozemska može proširiti primjenu Konvencije na Nizozemske Antile, Surinam i Nizozemsku Novu Gvineju obaviješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.
5. Neposrednim utanačenjima između dvije ili više ugovornih stranaka te u skladu s uvjetima predviđenim u takvim utanačenjima, polje primjene ove Konvencije može se proširiti na bilo koje drugo područje jedne od tih stranaka za čije je međunarodne odnose ta stranka odgovorna, a koja su različita od onih navedenih u stavcima 1, 2, 3. i 4. ovoga članka.

Članak 26.

1. Podložno odredbama članka 15, stavka 7, i članka 16, stavka 3, ova će Konvencija biti, glede onih zemalja na koje se primjenjuje, iznad odredaba međunarodnih ugovora, konvencija ili dvostranih sporazuma koji uređuju uzajamnu sudsku pomoć u kaznenim stvarima između dvije ugovorne stranke.
2. Ova Konvencija neće utjecati na obveze koje proizlaze iz odredaba bilo koje druge dvostrane ili mnogostrane međunarodne konvencije koje sadrže ili će sadržavati uglavke kojima se uređuju specifični vidovi uzajamne sudske pomoći u pojedinom polju.
3. Ugovorne stranke mogu između sebe sklapati dvostrane ili mnogostrane sporazume o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima jedino u cilju dopunjavanja odredaba ove Konvencije ili olakšavanja primjene u njoj sadržanih načela.
4. Kad se uzajamna sudska pomoć u kaznenim stvarima između dvije ili više ugovornih stranaka provodi na temelju ujednačenog zakonodavstva ili posebnog sustava koji predviđa recipročnu primjenu mjera uzajamne sudske pomoći na njihovim područjima, te će stranke imati mogućnost da nezavisno od odredaba ove Konvencije uređuju međusobne odnose u tom polju isključivo u skladu s takvim zakonodavstvom ili

sustavom. Ugovorne stranke koje su u skladu s ovim stavkom između sebe isključile primjenu ove Konvencije uputit će u tom smislu notifikaciju glavnom tajniku Vijeća Europe.

Članak 27.

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje članicama Vijeća Europe. Ona će se ratificirati. Isprave o ratifikaciji polažu se kod glavnog tajnika Vijeća.
2. Konvencija stupa na snagu 90 dana nakon datuma polaganja treće isprave o ratifikaciji.
3. Za svaku potpisnicu koja ju naknadno ratificira, Konvencija stupa na snagu 90 dana nakon dana polaganja njezine isprave o ratifikaciji.

Članak 28.

1. Odbor ministara Vijeća Europe može pozvati svaku državu nečlanicu Vijeća da pristupi ovoj Konvenciji. Odluka o takvom pozivu donosi se jednoglasnim sporazumom članica Vijeća koje su ratificirale Konvenciju.
2. Pristup će se izvršiti polaganjem kod glavnog tajnika Vijeća isprave o pristupu koja proizvodi učinak 90 dana nakon njezina polaganja.

Članak 29.

Svaka ugovorna stranka može, što se nje tiče, ovu Konvenciju otkazati notifikacijom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe. Otkaz proizvodi učinak šest mjeseci nakon dana kad glavni tajnik Vijeća primi takvu notifikaciju.

Članak 30.

Glavni tajnik Vijeća Europe obavijestit će članice Vijeća i vladu svake države koja je pristupila ovoj Konvenciji o:

- a) imenima potpisnica i polaganju svake isprave o ratifikaciji ili pristupu;
- b) datumu stupanja na snagu ove Konvencije;
- c) svakoj obavijesti primljenoj u skladu s odredbama stavka 1. članka 5, stavka 3. članka 7, stavka 6. članka 15, stavka 2. članka 16, članka 24, stavaka 3. i 4. članka 25, stavka 4. članka 26;
- d) svakoj rezervi stavljenoj u skladu sa stavkom 1. članka 24;
- e) povlačenje svake rezerve, u skladu sa stavkom 2. članka 23;

f) svakoj notifikaciji otkaza primljenoj u skladu s odredbama članka 29. i danu s kojim takav otkaz proizvodi učinak.

U potvrdu toga su potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Strasbourgu 20. travnja 1959, na engleskom i francuskom, s tim da su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom jedinom primjerku koji se pohranjuje u arhiv Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe dostavit će ovjerovljeni prijepis vladama koje su Konvenciju potpisale ili joj pristupile.